

Άγιος Ιωάννης Καρπάθιος: Η πρόνοια του Θεού, η αράχνη, ο Πυθαγόρας και τα μεγάλα κήτη του Ατλαντικού

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος

100 παρηγορητικά κεφάλαια προς τους μοναχούς της Ινδίας

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=384260>

47. Με κανένα τρόπο να μην αφήσουμε να μας λιώνουν οι φροντίδες για τις ανάγκες του σώματος, αλλά με όλη μας την ψυχή ας έχουμε πίστη στο Θεό, όπως έλεγε κάποτε ένας αγαθός άνθρωπος:

«Εμπιστευτείτε το Θεό και θα σας εμπιστευτεί».

Και καθώς γράφει ο μακάριος Απόστολος Πέτρος:

«Αποκτήστε σωφροσύνη και νηφαλιότητα στις προσευχές σας και αφήστε όλη τη φροντίδα του εαυτού σας στο Θεό, επειδή Αυτός φροντίζει για σας».

Αν όμως διστάζεις ακόμη και απιστείς ότι φροντίζει ο Θεός να σε διαθρέψει, παρατήρησε την αράχνη και σκέψου πόσο διαφέρει ο άνθρωπος από την αράχνη, από την οποία δεν υπάρχει πιο ασθενικό και αδύναμο πλάσμα.

Αυτή λοιπόν, μήτε κτήματα έχει, μήτε θαλασσινά ταξίδια κάνει, μήτε στα δικαστήρια πηγαίνει, μήτε οργίζεται, μήτε αποθήκες έχει, αλλά με τέλεια πραότητα και σωφροσύνη και άκρα ησυχία περνά τη ζωή της· μήτε έχει περιέργεια για τα ζητήματα των άλλων, αλλά μόνο τη δική της εργασία προσέχει με ηρεμία και απραξία, σαν να λέει σ' εκείνους που ζουν με αργία ότι οποίος δεν θέλει να εργάζεται, να μη θέλει και να τρώει· και έχει τόση σιωπή, ώστε ξεπερνά και τον Πυθαγόρα, τον οποίο οι Έλληνες θαυμάζουν παραπάνω απ' όλους τους φιλοσόφους, για την εγκράτεια που είχε στη γλώσσα του.

Όμως ο Πυθαγόρας, αν και δε μιλούσε σε όλους, πάντως στους πολύ αγαπητούς του ανθρώπους μιλούσε μυστικά κατά διαστήματα. Και πολλές φορές μίλησε φιλόδοξα σε βόδια και σε αετούς και είπε κάτι φλυαρίες και ανοησίες. Επίσης δεν

έπινε διόλου κρασί, παρά μόνο νερό.

Η αράχνη όμως με την υπερβολική και άκρα αφωνία της, ξεπέρασε και την εγκράτεια της γλώσσας του Πυθαγόρα, αλλά και περιφρόνησε μαζί με το κρασί και το νερό.

Σε τέτοια λοιπόν ήσυχη κατάσταση ζει η ασάλευτη και ταπεινή αράχνη και δεν ανέχεται να περπατεί πουθενά έξω, ούτε να περιπλανιέται με τη φαντασία της εδώ κι εκεί, ούτε να κοπιάζει και να μοχθεί χωρίς τέλος.

Όμως ο Κύριος που κατοικεί στα ψηλά και που κοιτάζει τα ταπεινά -και τίποτε δεν είναι πιο ταπεινό από την αράχνη-, απλώνει ως αυτήν την πρόνοιά Του και της στέλνει κάθε ημέρα το λίγο φαγητό της, κάνοντας να πλησιάσουν κοντά στη σκηνούλα της και να πέσουν στα δίχτυα της τα ζώδια που χρειάζονται για τροφή της.

48. Ίσως να πει κανένας από εκείνους που είναι τελείως δούλοι της λαιμαργίας, ότι εγώ τρώγω πολλά φαγητά και επειδή είμαι πολυδάπανος έχω ανάγκη να μπλέκομαι στις μύριες υποθέσεις του βίου.

Αλλά και αυτός ας παρατηρήσει τα μεγάλα κήτη του Ατλαντικού, πώς διατρέφονται από το Θεό χωρίς ποτέ να δοκιμάσουν πείνα· και το καθένα από αυτά καταπίνει τόση τροφή, όση δεν καταναλώνει σε μια μέρα ολόκληρη πόλη. Γιατί λέει η Γραφή: «Όλα από Σένα περιμένουν, να τους δώσεις την τροφή τους την κατάλληλη ώρα». Λοιπόν ο Θεός τρέφει και εκείνον που τρώει λίγο και εκείνον που τρώει πολύ.

Αυτά ας ακούσεις και συ που έχεις την πλατιά και ευρύχωρη κοιλιά, και στο εξής ανάθεσε με πίστη ολόκληρο τον εαυτό σου στο Θεό. Και αποτίναξε κάθε κοσμικό περισπασμό και τις πολλές φροντίδες του νου και μην είσαι πια άπιστος, αλλά πιστός.

Κεφάλαια από τα «100 παρηγορητικά κεφάλαια προς τους μοναχούς της Ινδίας» που έγραψε ο άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος, όπως δημοσιεύονται σε μετάφραση του Αντωνίου Γαλίτη στην «Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών», τόμος α', των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)